

16.6.2002

Vítám vás v novém týdnu, nevím jak vy ale já jsem neuvěřitelně šťastný že ten minulý je za mnou. Měl jsem ho z větší části p ř í š e r n ý a to tak, že se mi to nechce ani komentovat... Tak raději o něčem jiném.

Toto je prosím oficiální logo pro Planetární systém dat NASA... SLUNCE je velké modré těleso uprostřed a když spočítáte planety kolem SLUNCE, napočítáte jich celkem 11... nikoliv 10 jak jsme se učili ve škole. Grafika obsahuje dvě červené planety, jedna z nich je Mars a ta druhá.... Zdá se že NIBIRU se dostalo i na toto logo...

17.6.

Dnes je římská slavnost Ludi Piscatari, zasvěcená rybářům.

21.6.

Dnes je letní slunovrat, Druidská slavnost Alban Hefin, anglosaská slavnost Litha a nejdelší den roku.

Britští a američtí objevitelé našli při probíjení se peruánskou džunglí velké město inků, jež bylo ztraceno více jak 400 let.

„Jde o největší objev v oblasti, v níž působím a pracuji přes 20 let,“ říká člen týmu Hugh Thomson, člen známé britské Royal Geographical Society. „Takový pocit, jaký jsme měli při objevu, máte jen jednou za život,“ sdělil telefonicky agentuře Reuters z Bristolu v jihozápadní Anglii.

Vše začalo tipem jednoho místního muže, který se jim staral o mezky. Čtyřčlenný tým si poté podle svých znalostí a map vyznačil cestu a poté se vydal na třítydenní cestu napříč peruánským pralesem, kdy si každodenní postup museli probíjet mačetami.

A pak narazili na zcela zarostlé dávné město na místě zvaném Cota Coca – v údolí řeky Rio Yanama 1 850 metrů nad mořem. Místo se nachází 96 km západně od dávného inckého města Cuzca. „Byl to zvláštní okamžik – přitom jste mohli projít tři metry od ruin a ne všimli jste si jich,“ říká Thomson, který expedici společně s Gary Zieglerem vedl. „Dostat se tam přes tu džungli bylo dost těžké. Příkrá údolí a vegetace deštných pralesů nejsou zrovna příjemnou kombinací.“ Gary Ziegler je přitom známý i jako horolezec.

V Cota Cola expedice našla na 30 kamenných struktur, pozůstatků budov, včetně 23 metrů dlouhé haly pro setkávání obyvatel, již obklopovalo ústřední náměstí.

Inkové ovládali rozsáhlé území Jižní Ameriky od současné Kolumbie po Chile. Město bylo podle objevitelů pravděpodobně postaveno během útěku inků do vnitrozemí v době, kdy byli pronásledováni španělskými dobyvateli kvůli zlatu. Opuštěno bylo nejspíše poté, co konkvistadoři v roce 1572 zajali a popravili posledního vůdce inků Tupaca Amarua. Pak jej rychle pohltila džungle, a proto zůstalo dlouho neobjevené.

Město mělo subtropické klima a nejsou v něm žádné známky, proč bylo opuštěno a zapomenuto. Nenašly se žádné známky bitvy nebo rabování. Inkové nejspíše po smrti Tupaca Amarua prostě odešli.

Cota Coca nejspíše znamená „hodně stromů coca“, protože inkové je často vysazovali v hojném počtu, a to i zde v údolí. Objevitelé již nyní plánují novou výpravu, při níž by chtěli objevit více o městě a jeho obyvatelích.

Tak o desce v Bakširsku ještě jednou.... poprvé jsem převzatý článek zařadil v [Týdnu 12.5.02](#).

Žili inteligentní lidé již před 120 miliony let?

Vědci v Bakširu objevili zajímavou památku na naši minulost – kamennou desku, starou 120 milionů let s reliéfní mapou oblasti Uralu.

Sami vědci z Bakširské státní univerzity jsou nálezem zaskočeni – něco podobného by dokazovalo existenci vyspělé civilizace v době, kdy zde běhali dinosauři a první praprapředci, z nichž se měl teprve za dlouhou dobu vyvinout člověk (první skutečný předek člověka - Australopithecus africanus – se na Zemi měl objevit před pouhými 5 miliony let).

Deska byla nalezena již v roce 1999 a již tehdy vzbudila pozornost, protože způsob vytvoření mapy oblasti je neznámý, stejně jako technika. Reliéfní mapa, podobná těm, jež dnes používají vojáci, zobrazuje důležitá místa: systém kanálů dlouhý okolo 12 000 km, přehrady, vodní elektrárny. Nedaleko od kanálů jsou zobrazena pole, jejichž umístění je neznámé.

Mapa rovněž obsahuje různé nápisy. Původně si vědci mysleli, že jde o starou čínštinu, ale po rozborech vyšlo najevo, že jde o hieroglyfické slabičné písmo neznámého původu. Přechíst se je nedaří.

Doktor fyzikálních a matematických věd na Bakširské univerzitě, Alexandr Čuvyrov (na obrázku vlevo), jenž objev učinil, je sám nejvíce zmaten. Již v roce 1995 se společně se svou studentkou z Číny, Huan Hun, rozhodl prostudovat hypotézu možné migrace dávných Číňanů z území Sibiře a Uralu. Při expedici do Bakširie našli několik řezb ve skále ve staré čínštině. Nápisy hypotézu potvrdily. Většinou obsahovaly informace o obchodních smlouvách, sňatcích a záznamy úmrtí.

Protože archivní záznamy z 18. století hovořily o zhruba 200 neobvyklých kamenných deskách nedaleko vesnice Čandar v oblasti Nurimanov, rozhodli se vědci prozkoumat i je, protože měli důvod se domnívat, že kameny patří čínským migrantům. Sestavili skupinu dalších studentů a nová expedice vyrazila v roce 1998. Nejprve si najali helikoptéru a prozkoumali okolí z výšky. Přes veškeré úsilí však kamenné desky, zmiňované i britskou expedicí z 80. let teď již minulého století, nenašli.

Poté, co odsoudili kamenné desky do říše legend, se nečekaně povedlo Čuvyrovi při jednom z výletů mimo vesnici, kde byli ubytováni, narazit na Vladimira Krajnova, bývalého předsedu místní zemědělské rady. A ten měl jeden z hledaných kamenů na svém poli. Přesně 21. července se Čuvyrov, poněkud skepticky naladěný, vydal na pole kámen prozkoumat. A skutečně tam byl. Protože jej ve dvou pro jeho váhu neuzvedli, zavolali si pomoc z blízkého města Ufa.

Poté, co kámen vykopali, mohli jej i změřit – byl 148 vysoký, 106 cm široký a 16 cm silný. Vážil skoro jednu tunu. Kámen pak odvalili po kulatině. Jakmile se objevil na světle a očistili jej, nevěřili vlastním očím: „Bylo mi jasné, že nejde o nějaký obyčejný kámen, ale skutečnou mapu – ne nějakou jednoduchou, ale trojrozměrnou, jsme nečekali,“ říká Alexandr Čuvyrov.

„Zprvu jsme samozřejmě nevěděli, jak stará mapa je. Naštěstí se během několika uplynulých milionů let reliéf krajiny v Bakširii nezměnil, takže jsme mohli identifikovat na mapě dnešní pohoří Ufa, zatímco údolí Ufy, jež se na mapě vyskytuje, již dnes neexistuje. V jeho místech dnes teče řeka Uršak. Kámen poté prozkoumali vědci, kartografové, fyzici, matematici, geologové, chemici a jazykovědci. Jednoznačně jde o mapu uralské oblasti, s řekami Belja, Ufimka a Sutolka.“

Mapa je vytvořená ve stupnici 1: 1,1 km. Geologicky sestává kámen ze tří stupňů: základna je 14 cm tenká, z tvrdého dolomitu. Druhá část je nejzajímavější – je vytvořena z diopsidového skla. Technologie vytvoření podobné vrstvy není současné vědě známa. Právě na této vrstvě je vyrobena mapa. Třetí vrstva je pak jen 2 mm tenká a vyrobená z vápnickového porcelánu, který chrání mapu před vnějšími vlivy.

Reliéf není – na rozdíl od tehdy známých nástrojů – vytesán dávnými pazourky, což je rovněž nemožné. Zdá se dokonce, že kámen byl opracován strojově. Rentgenové paprsky potvrdily, že kámen je vyroben a opracován citlivými nástroji. První hypotéza zněla, že kámen vyrobili dávní Číňané, protože poznámky na mapě jsou psány vertikálně. Jak je známo, ve staročínském jazyce se před 3. stoletím vertikální písmo používalo. Při porovnání se staročínskými knihami – poměrně vzácnými kousky – se však nepodařilo najít ani jeden znak podobný s těmi na kameni.

Teorie o staročínském písmu pak byla odmítnuta i kolegy z Hunanské univerzity. Ti potvrdili, že porcelán, pokrývající kámen, nikdy nebyl v Číně používán. Ačkoliv se nepodařilo písmo na kameni přechíst, je zřejmé, že jde o hieroglyfické slabičné písmo. Jediný znak, který se podařilo identifikovat, je označení současného města Ufa.

Čím více vědci desku zkoumali, tím více záhad se vynořovalo. Na mapě je např. vidět velký zavlažovací systém jako přídavek k řekám – dva 500 metrů široké kanálové systémy, 12 přehrad, z nichž každá je 300 – 500 metrů široká, zhruba 10 km dlouhá a 3 km hluboká. Oproti kanálům vypadá dnešní zavlažovací systém Volha-Don jako čárka. Na řece Belaja byly podle mapy korigované břehy.

Nejtěžším oříškem bylo určení stáří kamene. Radiokarbonová analýza proběhla jako první, poté byly jednotlivé úrovně kamene zkoumány uraniovým chronometrem, ale obojí výsledky ukázaly rozličné výsledky a stáří zůstalo nejasné. Pak se však na povrchu kamene našly dvě ulity. Stáří jedné z nich - Navicopsina munitus z rodu Gyrodeidae – je asi 500 milionů let,

zatímco druhé - *Ecculiomphalus princeps* z podřádu *Ecculiomphalinae* – je okolo 120 milionů let. Přitom zpočátku si vědci mysleli, že kámen má 3 000 let. Otázkou je, zda tvůrce mapy nepoužil ulity již petrifikovaných tvorů.

Centrum historické kartografie ve Wisconsinu v USA je z mapy na kameni v úžasu – podobná trojrozměrná mapa mohla vzniknout jen z jednoho místa – z oběžné dráhy. USA na podobné trojrozměrné mapě právě pracují a míní ji dokončit v roce 2010. Problém vytvořit podobnou mapu souvisí s množstvím figur a nákresů. Zkuste jen vytvořit věrohodnou trojrozměrnou mapu hory. I dnes se využívají nejmodernější počítače. Přesto vědci odmítají mluvit o mimozemšťanech a o autorovi mapy mluví prostě jako o – tvůrci.

Podle dalších objevů se zdá, že mapa je pouze částí velké mapy Země. Hovoří se o 348 dalších podobných kouscích, jež by měly být někde poblíž naleziště prvního, tedy v Sokolinských horách. Na kusy byla celková mapa roztrhána v době ledové, takže nyní by mohla tvořit mozaiku o celkové velikosti 340 x 340 m. Prozatím se plánuje expedice, která by další části měla najít.

[Tiscali/Pravda/Reuters - 11. 6. 2002]

Sci-fi: Krasny vyhled na Prahu aneb Vrazi z Cha-songu (pripadne Krasny vyhled na Cha-song aneb Vrazi z Prahy)

Ross Hedvicek

Devadesata leta zacinala a starsi belovlasy muz sedel v predpokoji u okna s krasnym vyhledem na Prahu a cekal "az bude pripusten". Neprisel sam od sebe, byl predvolan. Pred temer čtyriceti lety byl vojakem z povolani a pres Mongolsko a Peking se dostal az do Koreje. O tom to bude. Mluvalo se o vstupu do NATO. Kdo by si to kdy pomyslel!

Valka v Koreji byla pro Rusy nejen príležitost studovat americkou armadu a její vybavení, ale i príležitost venovat se pokusum, o kterých se doktoru Mengele mohlo jen zdat. Ale Rusove by se tím nespínili, na spinavou práci meli prece ceskoslovenske "lekare". Jako soucast "zpravodajske mise" Ceskoslovensko zridilo v Severni Koreji takzvanou "nemocnici". Oficialne byla tato nemocnice urcena k lecení valecných zranení, takovy cesky "MASH", ve skutečnosti ale slouzila jako stredisko, ve kterem ceskoslovensti lekari experimentovali na amerických a jihokorejských zajatcích. Prava sezona zacala, kdyz po bitve u Cha-songu (Kaesongu) bylo zajato vetsi mnozství cernosských amerických vojaku. Rusove meli na bezne pokusy dost materialu ze svých vlastních gulagu, ale cernocho tam tedy moc nemeli.

Velitelem ceskoslovenských operaci v Koreji byl plukovník (později general) Rudolf Babka ze zpravodajske sluzby vojenske rozvedky Generalního stabu, který byl v Koreji jako diplomat z ministerstva zahraničí CSR. Skutecným sefem této "nemocnice hruzy" byl plukovník profesor MUDr. Dufek, srdecní specialista, puvodně sovětský občan, který emigroval do Československa a byl vedoucím "výzkumu" v Ustřední vojenské nemocnici v Praze-Střesovicích. (viz ref 2 a fotografie na <http://www.humintel.com/clanek56.htm>) V

pocateční fázi této operace v Koreji bylo zapojeno osmnáct českých a slovenských "lekaru" (ano prosím, doktor Ludvík Souček taky) a větší množství pomocného personálu (Bures, Taus, Dedík, Placák). V době přípravy na tento úkol bylo několik ceskoslovenských lekaru skoleny v oblasti atomového záření a jeho účincích na lidské tělo v Institutu Atomové medicíny v Dubně u Moskvy.

Tito odborníci (vsichni dobrovolníci) pak provadeli pokusy s ozarováním amerických zajatců v severní Koreji. Radio-izotopy byly pro tyto pokusy na zajatcích dopraveny do severní Koreje ze Sovětského svazu. Další pokusy byly provadeny s drogami. Zajatci dostávali injekce se vším možným a sledovalo se, kolik toho asi voják vydrží. Hlavními "vědeckými výzkumnými úkoly" byla teorie mini-infarktu a Chruščevova teorie o morálním rozkladu západní společnosti drogami. Ti zajatci, kteří meli tu drzost tuhle ceskoslovenskou lekářskou péči přežít byli usmrceni a spaleni. Za tímto účelem sestrojili ceskoslovenští odborníci - to víte "zlaté české ručičky" - i přenosné krematorium. Obsluhoval ho další dobrovolník, Frantisek Kravacek.

Dalším zadaným výsledkem bylo pomoci drog donutit zajatce, aby se zrekl USA a pak ho využít k propagaci výhod komunistického systému. Celkem 23 amerických vojaku se takto "rozhodlo" se rozejít s Amerikou a odejít do Číny nebo do jiné komunistické země (viz link 7). John Roedel Dunn, puvodně

z Baltimore, odesel do Peking, tam se oženil s pracovníci československé ambasady a odstěhoval se s ní do Československa. Reportérovi AP, který po něm v březnu 2002 patřal, se ho nepodařilo najít. Nebyl sam. Dle zpravodajského pobocníka prezidenta Eisenhowera, plukovníka Phillipa Corso, který dohlížel na závěrečnou poválečnou výměnu zajatců v Panmunjon, při závěrečném sečítání chybělo 610 příslušníků americké armády a přes 300 příslušníků letectva. Pokud se nevyparili, tak se vykouřili z československého krematoria a nebo skončili v Československu nebo Rusku.

Československý lékařský mengelismus nebyl v té době už nic nového. Prukopníkem byl MUDr. Otto Roubíček, spolupracovník doktora Mengele z Osvětimi, bývalý ředitel OUNZ v Jicině, který když byl ještě vězenským "lékařem" ve Valdicích v padesátých letech, zorganizoval komunistickým režimem schválenou akci "Krev pro rudou Koreu" a masově odebíral krev vězňům až do úplného vyčerpání. "Vyčerpání vězňů" byli odesíláni do věznice v Opavě, kde všichni zemřeli. (viz link 14) Píše o tom ve své knize "Dvanáct zastavení" arcipát Anastaz Opasek, který sám prodelal jeho metody "lécení", v kapitole Valdicke zastavení: "Znal jsem velmi dobře tohoto lékaře-sadistu, co se zúčastnil jako pravá ruka Mengeleho selekci svých soukmenovců." Při podobné akci (kolik jich po celém Československu asi bylo?) byli v malém městečku v Podkrkonoší, v Semilech, zdravotním radou MUDr. Pluharem a jeho zdravotní sestrou Remzovou usmrčovani vězňové křeži injekcemi a jiným způsobem k pokusným účelům. Tito takzvaní pacienti ztraceli postupně schopnost myšlení, stabilitu, představali chodit a umírali. (viz link 13)

V roce 1954, když bylo v Koreji uzavřeno příměří bylo rozhodnuto "nemocnici" zrušit a celý provoz převést do Prahy - i s pacienty. Celkem byly do Prahy dopraveny čtyři "zásilky" amerických zajatců, každá z nich 25 lidí. Cele operaci veleli generálporučík Evžen Chlad a generálmajor M. Černý. Prahou projížděli v autobusech Skoda 706 RTO se zácernenými skly. Za zácerneným sklem je černochoch hur vidět. Muz vzpomínal na jednoho z nich, který i přes značné množství drog v tele byl pořád ještě čestecne při smyslech a který se zeptal, kde prave je. Dostalo se mu odpovedi, ze v Praze, v Československu. Vojak ani nemrkl a zamumlal "Right in the middle. A sphincter of Europe." Nic mu to nepomohlo. Kravacek ho taky spalil ve svém prenosnem krematoriu.

Československý lékařský mengelismus slavil úspěchy i v době vietnamské války. V té době už "sovětští vedci" spotřebovali všechny své pokusné objekty z korejské války a potřebovali nové. Koncem roku 1961 náčelník generálního štábu severního Vietnamu generál Quong navštívil Prahu. Behem schůze, na které byl přítomen vietnamský náčelník generálního štábu, generál Otakar Rytíř, ministr obrany Bohumír Lomský a tehdy plukovník Jan Sejna, vysvětlil sovětský generál Aleksander Kuscev přítomným, jak byli američtí zajatci z korejské války používáni k lékařským pokusům a jak dosly zásoby a jak je třeba je doplnit. Jak straslive vzdy Cesi lezli Rusum do zadku není žádným tajemstvím. Odpovědné osoby byly okamžitě jmenovány. Z české strany to byl generál Otakar Rytíř, ministr vnitra Josef Kudrna, náčelník vojenské kontrarozvedky generálmajor Josef Stavinoha, náčelník vojenské rozvedky generálmajor Oldřich Burda a jeho zástupce generálmajor Vasil Lalo.

První zásilka amerických zajatců (sedm lidí) z Vietnamu přišla do Prahy v srpnu 1961 a byli drženi v budovách na ulici Sluna a Rooseveltova 1 a za dva dny na to byli z letiště v Zátci odesláni do Moskvy. Rusové si pak stěžovali, že vzorky byly příliš staré (věkové byli zajatci okolo 40 let, protože to nebyli regulérní vojáci, ale američtí civilisté zajati v jižním Vietnamu, první oficiální americký vojenský zajatec byl až ze srpna 1964), a Rusové měli na pokusy rádi mladší lidi. Stěžoval si někdo. I ředitel Československé akademie věd si stěžoval Antonínu Novotnému, že by českoslovenští vedci a lékaři mohli také VEDECKY pracovat, kdyby jim Rusové přidělili více zajatců. (viz link 1, strana 18) Chudáci českoslovenští vedci! Neměli si co dát do zkumavky, neměli si do čeho říznout!

Člen UV KSC Vladimír Koucký, který měl na starosti zahraniční záležitosti, pak začátkem roku 1964 zarídil, aby cesti Mengeleovi měli dostatek amerických pokusných kralíků. Další dohoda, o "lékařském výzkumu" byla

uzavřena v roce 1965 předsedou vlády Jozefem Lenartem a náčelníkem Hlavní politické správy generálem Václavem Prchlíkem v Hanoi, a od té doby byli cestí Mengelove posíláni přímo do severního Vietnamu. Obvykle "stáž" byla šest měsíců, a jezdili tam jen důkladně "provereni" ve skupinách 8-10 lidí. Dvě "nemocnice" tohoto typu, kde se dělaly pokusy na zajatých Američanech byly i v Laosu. Zkoušela se i účinnost "výslechových drog" (tedy asi něco jako sodium pentothal) a tyto "výsledky" byly řízeny generálem Josefem Stavinohou. Podobně "nemocnice" měli ve Vietnamu a Laosu i východní Němci a i oni, stejně jako Česi, podléhali "sovetskému velení".

Ovšem zásilky zajatců k pokusům do Prahy pokračovaly dál. Obvykle to byly dvě nebo tři dodávky ročně, vždy letadlem, které přistávalo na letišti v Zátci. I když letadlo bylo vždy ruské a s ruskou posádkou, označení na křídlech bylo vždy jako letadlo maďarské, bulharské nebo rumunské armády. Když taková dodávka přišla, všichni "obyčejný" personál byl vyhnán z letiště, zajatci byli naloženi do autobusu se zacernenými skly a odvezeni do budov v Pohorelci v Praze. Obvykle zásilka byla vždy dvacet až dvacetpět lidí, pouze jednou, na podzim 1966 přišlo najednou asi šedesát amerických zajatců.

Oficiální verze vždy byla, že to jsou buď zahraniční studenti a nebo zahraniční vojáci, kteří přijeli do Československa na specializovaný výcvik. Objekty v Pohorelci byly stále hlídány a tudíž bezpečně. Často se stávalo, že mála část zajatců, tři nebo čtyři lidé, byla od ostatních oddělena a umístěna v objektech na Rooseveltově ulici a nebo v Korejské, případně Sluneční ulici. Týkalo se to většinou zajatců, kteří se rozhodli "spolupracovat". Generál Sejna uvedl, že mezi zajatými Američany byli jednou i dva Australané, kteří byli také nakonec odesláni do Sovětského svazu.

A stejně jako v době korejské války, i tentokrát se českoslovenští "lékáři" mohli přerazit nadsením, když se hlásili k spolupráci na experimentech na zajatcích. Zkoušel se účinek drog v závislosti na věku, rase (černosi byli populární) a inteligenci. Zkoušely se drogy měnící chování jednotlivce, zkoušely se drogy způsobující zvláštní nemoci, drogy způsobující rychle se objevující nemoci, byly zkoušeny drogy a biologické organismy pro použití jako vražedné zbraně a také drogy, které by způsobily smrt vypadající jako smrt z přirozených příčin. Zvláštní důležitost měly pokusy s účinkem záření mikrovlákn s nízkou frekvencí (což později Rusové použili na ozáření americké ambasady v Moskvě). V letech 1966-68 se na pokusech podílelo nejméně patnáct českých "lékářů" a nejméně osm "vědců" z CSAV. Další cestí a slovenští "odborníci" se podíleli na pokusech na zajatcích na nejméně dvaceti místech v Sovětském svazu. Kolik stovek českých a slovenských "lékářů" to asi celkem bylo? Kolik z nich dodnes dělá ředitele poliklinik, nemocnic, pracuje na ministerstvu nebo je dokonce "poslanci"?

Dveře se tise otevřely a sekretárka vsustila do místnosti. "Pojďte pane profesore, pan prezident vás očekává."

Zdroje:

- 1) <http://www.aiipowmia.com/koreacw/czechpw.html>
- 2) <http://www.aiipowmia.com/ssc/dglss.html>
- 3) <http://www.aiipowmia.com/testimony/douglass17.html>
- 4) <http://www.ipsystems.com/powmia/news96/sept96.htm>
- 5) <http://www.autentico.org/guara/oagmb002.html>
- 6) <http://members.aol.com/lilsispam/benge.htm>
- 7) <http://ap.tbo.com/ap/breaking/MGAIS6EQFZC.html>
- 8) <http://www.cnn.com/US/9609/17/korea.pows/>
- 9) <http://www.taskforceomegainc.org/USSR.htm>
- 10) <http://www.nationalalliance.org/cuba/benge3.htm>
- 11) vzpomínky plk. v.v. L.C.
- 12) Michael Caine - What's It All About
- 13) Robert Ludlum - The Chancellor Manuscript
- 14) Zbyněk Ludvík, Václav Bureš - Černá kniha minulosti - <http://www.zludvik.de>

A jak tento týden ?

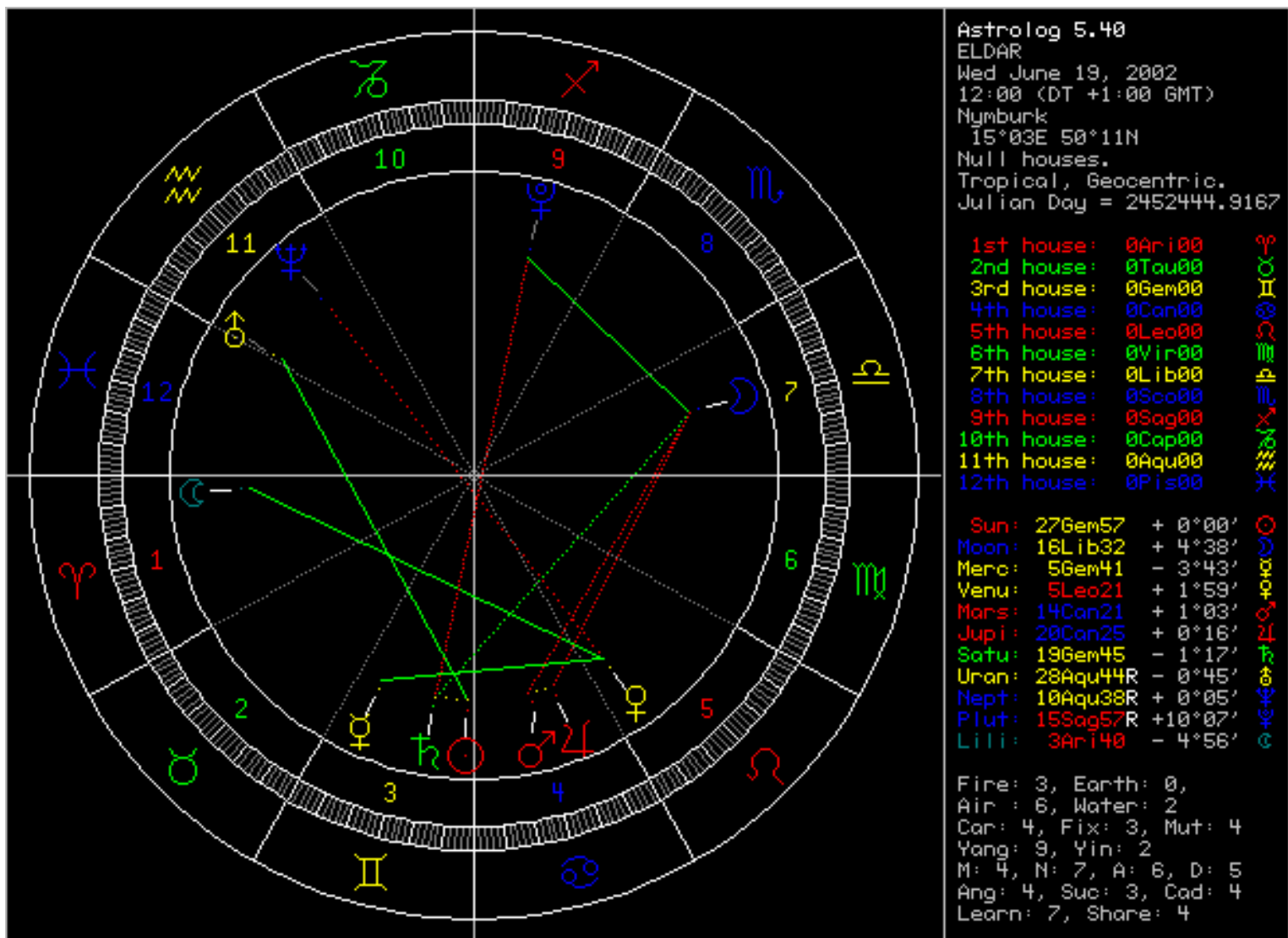

Diagram ukazuje situaci ve středu 19.6.2002 .

Jak vypadají jednotlivé aspekty, které nás budou provázet příští týden ?

• Slunce

stojí do pátku ve znamení Blíženců. Blíženci jsou podvojně znamení a tak nás často bude stavět na rozcestí a nabízet nám dvě alternativy na naší cestě jarem. V tomto znamení působí Slunce příznivě na studia, přeje spisovatelům, zpřijemňuje cestování a usnadňuje navazování citových vztahů.

V sobotu již bude Slunce stát ve znamení Raka. V tomto znamení přeje Slunce romantice, zvyšuje vnímavost jak k jemným psychickým vlivům tak u pánů i k ženské půlce lidstva. V tomto znamení Slunce přeje všem, kteří se nějakým způsobem zapojují do veřejného života a přeje i obchodu.

Konjunkce Slunce se Saturnem bude působit celý týden a bude poněkud vylepšovat dvojakost Blíženců a bude působit směrem k našemu zvažnění, ale trigon Slunce s Uranem přesto může náš temperament dovést až k poněkud dramatickým scénám. Tento aspekt přeje vynalézavosti, přátelským setkáním a médiím - tedy i inetu, televizi, rozhlasu.

- **Lilith**

- Černá Luna, která ovlivňuje pudovou sexualitu, se nachází ve znamení Skopce. Lilith ve Skopci podporuje živou a aktivní smyslnost, vášnivost a nutí lidi projevovat toto i navenek. Její působení zesílí díky trigonu s Venuší.

- **Merkur**

stojí ve znamení Blíženců. Planeta je v tomto znamení v domicilu. Podporuje mentální obratnost, pomáhá se projevit inteligenci.

Sextil Merkuru s Venuší přeje přátelským setkáním, navazování přátelství nových a může vyvolávat i pocity bezstarostnosti.

V pátek se ještě přidá trigon Merkuru s Neptunem. Tento aspekt silně zvyšuje vnímavost a představitivost. Dává umělcům inspiraci, ostatním schopnost rozplétat zmatky. U nadaných jedinců pomáhá jasnovidným stavům, zkoumání toho co je pomíjivé a skryté.

- **Venuše**

stojí ve znamení Lva. Díky poškození opozicí s Neptunem přeje spíše jen tajným láskám, svádí k mrhání silami a přílišnému zaujetí hrami, zábavou a pod.

Opozice Venuše s Plutem působí často zklamání v lásce, způsobuje jakési míjení. Podporuje nevěru, rozluky, útky před realitou v lásce. Aspekt skutečně nepodporuje citový život.

- **Mars**

stojí ve znamení Raka. Planeta je v tomto znamení vždy poškozena. V tomto znamení narůstá nebezpečí jak domácích hádek a konfliktů, tak i nebezpečí násilných konfliktů obecně. Častěji než jindy lidé a národy sahají k násilným řešením konfliktů, politika bývá plná sporů, a mohou propuknout ozbrojené konflikty. Z tohoto pohledu bude zajímavé sledovat vývoj konfliktu mezi Pákistánem a Indií, může se značně vyostřit.

Od čtvrtka začne působit konjunkce Marsu s Jupiterem, ale protože Mars je v pádu tak negativní působení nijak nezmírní, spíš zesílí možnost realizace výše uvedených akcí.

- **Jupiter**

stojí ve znamení Raka. V tomto znamení je planeta vždy dobře postavena. Dává úspěch dlouhodobým plánům, přeje obchodu, bankovníctví ale posiluje i duchovní růst, protože umožňuje propojení materiálního a duchovního světa do harmonického celku.

- **Saturn**

stojí v Blížencích. Je poškozen a lze čekat těžkopádnější reakce na nepříznivé signály a zprávy. Tradiční hodnoty se zdají být nestabilní a lidé pocítují nejistotu. Planeta nepřeje cestování a hrozí nehodami. Lze čekat i nepřízeň přírody.

Opozice Saturn - Pluto. Je to aspekt předcházející změny. Na celosvětové úrovni označuje hlubinné proudy a vření. Aspekt předcházel například nástupu Hitlera k moci a druhé světové válce. V minulosti předcházel i zániku společenství a civilizací, či politických uskupení. Aspekt je vždy signifikantem krize.

V roce 2001 opozice nastoupila 19.6. a vrcholila 5.8.2001, další vrchol přišel 2.11.2001. **Letos opozice vrcholila 26.5.2002.**

Mluvit o opakující se opozici v roce 2003 je asi v tuto chvíli předčasné, ale za zmínku stojí fakt že by měla být nejsilnější v březnu 2003, kdy by měl údajně [Nibiru](#) vstoupit do sluneční soustavy.

- **Uran**

ve Vodnáři je v domicilu a tudíž dobře umístěn. Podporuje prospěšné změny a je nakloněn bojům za morální cíle.

- **Neptun**

ve znamení Vodnáře přeje ideálům a idealistům.

- **Pluto**

stále ve znamení Střelce. Vzhledem k jeho poškození bude v lidech podporovat pocity chladu a

odcizení, přeje neosobní a anonymní smrti.

Pokud čtete tyto stránky pravidelně jistě víte, že poloha posledních tří planet je vždy dlouhodobá a symbolizuje směr kterým se doba ubírá z dlouhodobého hlediska.

Nejsilnější planetou bude i v tomto týdnu Merkur, dominující naší intelektuální sféře. Síla ostatních planet je velice vyrovnaná a budou působit tak jak je naznačeno výše. V každém případě je nutné počítat s nepříznivým vlivem Marsu, Venuše, Saturnu a Pluta.

Mějte se hezky...

[Hade](#), 16.6.2002